

Հովհաննես Թումանյան

Այստեղ մի վսեմ խորհուրդ է ապրում...

Այստեղ մի վսեմ խորհուրդ է ապրում՝
Ծանր վեհությանը իջած երկնքից,
Այստեղ սրբազան մի շունչ է բուրում,
Որ վեր է տանում մեզ այս աշխարհքից:

Մի շունչ, մի խորհուրդ, մեծ, հրրաշալի,
Խառնըված հայոց մեր խորունկ հոգուն,
Եվ որքան դարեր, դարեր են գալի,
Մենք միշտ հավատով, մենք միշտ աննկուն:

1904